

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 141/2013-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 18. júna 2013 v senáte zloženom z predsedu Jána Auxta a zo sudcov Ľubomíra Dobríka a Rudolfa Tkáčika vo veci sťažnosti Š. K. a J. K., H., zastúpených advokátkou JUDr. D. S., P., pre namietané porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C/285/2008 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Š. K. a J. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C/285/2008 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Piešťany prikazuje v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C/285/2008 konať bez zbytočných prietahov.

3. Š. K. a J. K. priznáva finančné zadostúčinenie spoločne a nerozdielne v sume 3 000 € (slovom tritisíc eur), ktoré je Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť im do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Piešťany je povinný uhradiť Š. K. a J. K. trovy právneho zastúpenia v sume 331,13 € (slovom tristotridsaťjeden eur a trinásť centov) na účet ich právnej zástupkyne JUDr. D. S., P., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) uznesením č. k. III. ÚS 141/2013-9 z 26. marca 2013 prijal na ďalšie konanie sťažnosť Š. K. a J. K., H. (ďalej len „sťažovatelia“), pre namietané porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C/285/2008 (o náhradu škody).

V uvedenom konaní, ktoré začalo 28. júna 2001 na návrh sťažovateľov pôvodne na Okresnom súde Trnava (sp. zn. 15 C 255/01) a ktoré je od 1. januára 2008 vedené na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 6 C 285/2008, podľa sťažovateľov *„počas dlhých jedenásť rokov nielenže nedošlo k rozhodnutiu vo veci (ani prvostupňovému) ale nebolo vykonané ani jedno meritórne pojednávanie“*.

Sťažovatelia žiadali, aby ústavný súd vo veci ich sťažnosti vydal tento nález:

„1. Základné právo Š. K... a J. K... na prerokovanie ich právnej veci bez zbytočných prietahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Slovenskej republiky, postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod spisovou značkou 6 C/285/2008 porušené bolo.

2. Š. K. a J. K. priznáva primerané finančné zadosťučinenie za nemajetkovú ujmu vo výške 8 000,00 €, ktoré im OS Piešťany povinný vyplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu,

3. Š. K. a J. K. sa priznáva náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 331,13 C (2 úkony a' 130,16 € prevzatie veci a spísanie sťažnosti, spolu 260,32 € + 2 x režijný paušál a' 7,81 € = 15,62 = 275,94 € + 20 % DPH 55,19 €, spolu 331,13 €), ktoré je Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť advokátke JUDr. D. S., P. do 15 dni od právoplatnosti tohto nálezu.“

Na základe výzvy ústavného súdu sa k veci listom sp. zn. 1 Spr. 271/13 z 18. apríla 2013 vyjadrila podpredsedníčka okresného súdu, pričom uviedla:

„Zo spisu 6 C/285/2008 vyplývajú nasledujúce úkony:

- žaloba v danej právnej veci o náhradu škody z ublíženia na zdraví bola podaná na Okresnom súde Trnava dňa 28. 6. 2001 a vec bola pridelená sudkyňi Mgr. G.,*
- dňa 3. 10. 2001 dala sudkyňa doručiť návrh odporcovi na vyjadrenie, vyzvala právneho zástupcu navrhovateľa na doloženie rodného a úmrtného listu a žiadala o pripojenie trestného spisu,*
- odporcovi sa návrh podarilo doručiť až po opakovanom doručení 13. 5. 2002,*
- dňa 19. 4. 2002 bol zo spisu vylúčený pripojený trestný spis z dôvodu žiadosti odsúdeného o podmienené upustenie od výkonu trestu zákazu činnosti,*
- podaním doručeným 21. 5. 2002 sa k veci vyjadril odporca,*
- dňa 17. 10. 2002 sudkyňa žiadala opätovne pripojiť trestný spis,*
- dňa 17. 2. 2004 bol vo veci vytýčený termín pojednávania na 13. 4. 2004, ktoré bolo odročené na 1. 7. 2004 z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne,*
- úpravou zo dňa 12. 5. 2004 bol termín 1. 7. 2004 zmenený na 29. 6. 2004,*
- odporca podaním doručeným súdu 25. 6. 2004 požiadal o odročenie pojednávania zo zdravotných dôvodov, k čomu doložil potvrdenie o PN,*

- pojednávanie 29. 6. 2004 bolo odročené na neurčito s tým, že odporca bude vyzvaný na oznámenie ukončenia PN,
- podaním doručeným súdu dňa 9. 7. 2004 oznámil odporca, že ukončil PN a požiadal o pribratie ako vedľajšieho účastníka spoločnosť A.,
- opatrením predsedníčky OS Trnava z 28. 9. 2004 bolo rozhodnuté o pridelení danej veci inému sudcovi z dôvodu, že zákonná sudkyňa nastúpila na materskú dovolenku, vec bola pridelená sudkyňi Mgr. T.,
- dňa 29. 3. 2005 bolo sudkyňou v zmysle platných právnych predpisov účastníkom oznámené, že predpokladaný termín pojednávania bude v 4. štvrtroku 2005 a spis bol daný na lehotu 20. 9. 2005,
- dňa 4. 5. 2005 urgovali navrhovatelia konanie vo veci,
- dňa 23. 5. 2005 bol navrhovateľom oznámený rovnaký predpokladaný termín pojednávania ako ich právnenému zástupcovi,
- dňa 4. 7. 2005 bol odporca vyzvaný na oznámenie údajov o navrhovanom vedľajšom účastníkovi,
- dňa 21. 7. 2005 odporca oznámil údaje o vedľajšom účastníkovi,
- dňa 25. 8. 2005 oznámila advokátka JUDr. J., že prevzala zastupovanie odporcu,
- dňa 8. 9. 2005 právna zástupkyňa odporcu nahliadla do spisu,
- dňa 19. 1. 2007 žiadala sudkyňa pripojiť trestný spis,
- dňa 24. 4. 2007 sudkyňa dala predložiť spis Mgr. G. v zmysle opatrenia predsedu súdu na ďalšie konanie,
- predseda OS Trnava dňa 27. 4. 2007 do spisu uviedol záznam, ktorým nesúhlasil s odovzdaním veci Mgr. G., nakoľko u Mgr. T. sa spis nachádzal ešte viac ako pol roka po vrátení pôvodnej zákonnej sudkyne z materskej dovolenky a v danom čase sa v rozvrhu práce pravidlo, ktorým by takýto postup bol možný, nenachádzalo a súčasne Mgr. G. vybavuje obchodnú agendu,
- dňa 15. 5. 2007 bol vo veci vytýčený termín pojednávania na 7. 9. 2007,
- dňa 16. 7. 2007 bol termín na 7. 9. 2007 zrušený a nariadený nový termín 3. 10. 2007,
- pojednávanie 3. 10. 2007 bolo odročené na neurčito z dôvodu predloženia spisu pôvodnej zákonnej sudkyňi Mgr. G.,

- dňa 29. 10. 2007 súdu doručil vyjadrenie vedľajší účastník,
- z dôvodu prechodu výkonu súdnictva bola daná vec dňom 1. 1. 2008 postúpená z OS Trnava na OS Piešťany a pridelená sudkyňi Mgr. Š.,
- dňa 1. 4. 2008 bola vec pridelená Mgr. A. z dôvodu zmeny obsadenia súdu,
- dňa 23. 6. 2008 bola vec pridelená JUDr. K. z dôvodu zmeny obsadenia súdu,
- dňa 16. 7. 2009 bola vec pridelená JUDr. K. z dôvodu zmeny obsadenia súdu,
- sudkyňa dňa 8. 1. 2010 dala doručiť vyjadrenie vedľajšieho účastníka ostatným účastníkom,
- dňa 9. 9. 2011 bolo doručené plnomocenstvo navrhovateľov pre nového právneho zástupcu,
- dňa 12. 9. 2011 navrhovatelia doručili odvolanie plnomocenstva pre predchádzajúceho právneho zástupcu,
- dňa 16. 9. 2011 bolo doručené čiastočné späťvzatie návrhu,
- dňa 8. 11. 2011 bola vec pridelená JUDr. J. z dôvodu zmeny obsadenia súdu,
- dňa 1. 6. 2012 bola vec pridelená Mgr. A. z dôvodu viac ako 6-týždňovej neprítomnosti zákonnej sudkyne,
- dňa 26. 7. 2012 bolo uznesením rozhodnuté o čiastočnom zastavení a o pripustení zmeny návrhu, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 1. 8. 2012,
- z dôvodu ukončenia práceneschopnosti zákonnej sudkyne jej bola daná právna vec dňa 5. 9. 2012 znovu pridelená,
- následne bola zákonná sudkyňa v dňoch 4. 2. 2013 až 5. 3. 2013 práceneschopná a v súčasnosti je opätovne zákonná sudkyňa od 15. 3. 2013 práceneschopná.

Po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu vedeného pod sp. zn. 6 C/285/2008 (pôvodná sp. zn. Okresného súdu Trnava 15 C/255/2001) uvádzam nasledovné skutočnosti:

Čo sa týka skutkovej a právnej zložitosti sporu ide o spor zo zodpovednosti za škodu z ublíženia na zdraví spôsobenú dopravnou nehodou.

Ku konštatovaniu sťažovateľky, že doposiaľ sa neuskutočnili žiadne pojednávania, treba uviesť, že Okresný súd Trnava vo veci vytýčil viacero pojednávaní, ktoré sa neuskutočnili, avšak pre práceneschopnosť sudkyne, či práceneschopnosť odporcu, ktorý požiadal o odročenie veci.

Ku konaniu sudcov Okresného súdu Trnava v danej veci sa neviem kvalifikovane vyjadriť. K vzniknutým dlhým časovým obdobiam medzi jednotlivými úkonmi Okresného súdu Piešťany môžem poukázať na skutočnosť, že daná vec musela byť viackrát prerozdelená z dôvodu zmeny obsadenia súdu sudcami, pričom súčasná zákonná sudkyňa, ktorá má v senáte (len agenda C a P) viac ako 600 nevybavených vecí je opakovane práceneschopná, čo jej znemožňuje konať vo všetkých pridelených veciach plynulo a bez prietáhov, pričom obdobný stav senátov majú aj ostatní sudcovia tunajšieho súdu.

Okresný súd Piešťany z hľadiska počtu nevybavených vecí na sudcu v civilnej agende patrí od znovuobnovenia súdu v roku 2008 k najzaťaženejším súdom na Slovensku, pričom napriek enormnej snahe sudcov konať vo všetkých veciach bez prietáhov, s ohľadom na vysoký nápad civilných vecí, a veľké množstvo rozhodnutých vecí sa nedarilo stav reštančných vecí podstatne znižovať. Veľká zaťaženosť súdu najmä v civilnej agende pritom bola spôsobená prevzatím vecí od roku 1997 z Okresného súdu Trnava z územného obvodu okresu H., pričom Okresný súd Piešťany nebol pri znovuobnovení v roku 2008 dostatočne personálne obsadený sudcami. Uvedenú situáciu bolo potrebné v konečnom dôsledku riešiť legislatívne, a to novelou zákona o sídlach a obvodoch súdov, kde od 1. 5. 2013 z obvodu Okresného súdu Piešťany bol vyňatý územný obvod okresu H. a pripojený naspäť k Okresnému súdu Trnava.“

Zo spisu okresného súdu sp. zn. 6 C/285/2008, ktorý bol vyžiadaný na preverku, ústavný súd zistil, že procesné úkony boli v danej veci vykonané tak, ako ich opísala podpredsedníčka okresného súdu vo vyjadrení k sťažnosti.

Predsedníčka okresného súdu, ako aj sťažovatelia sa vyjadrili, že netrávajú na ústnom pojednávaní vo veci. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovatelia sa svojou sťažnosťou domáhali vyslovenia porušenia základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C/285/2008.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu“ (napr. IV. ÚS 221/04, III. ÚS 103/07, III. ÚS 139/07).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť vychádza z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje postupovať v konaní v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ako aj z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len

čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Sudca je podľa § 117 ods. 1 OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, III. ÚS 75/07, III. ÚS 118/07) ústavný súd zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú: právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Ústavný súd (obdobne ako Európsky súd pre ľudské práva) pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre s'ťažovateľa.

1. Predmetom konania pred okresným súdom je rozhodovanie o návrhu navrhovateľov na náhradu škody. Podstatou veci je stanovenie zodpovednosti za škodu za ublíženie na zdraví u odporcu spôsobenú dopravnou nehodou. Podľa názoru ústavného súdu ide o konanie, ktoré nie je právne zložitú, a uplatňovanie právnej úpravy zakotvenej v Občianskom zákonníku je stabilizované v rozsiahlej judikatúre všeobecných súdov, ktorá obsahuje aj metodiku postupu a prerokovania takých sporov. Čo sa týka skutkovej náročnosti, podobný spor by svojou povahou mohol patriť medzi zložitejšie vzhľadom na možné znalecké dokazovanie a obstarávanie listinných dôkazov, avšak v tomto konkrétnom prípade je zatiaľ irelevantné o skutkovej zložitosti uvažovať, resp. prípadnú právnu ani skutkovú zložitosť reálne hodnotiť, keďže okresný súd nevykonal žiadny dôkazný prostriedok a relevantné pojednávanie.

2. Pri posudzovaní druhého kritéria, t. j. správania s'ťažovateľov ako účastníkov konania, ústavný súd dospel k záveru, že s'ťažovatelia neprispeli k predĺženiu posudzovaného konania.

3. Napokon, pokiaľ ide o tretie kritérium podstatné pre skúmanie existencie zbytočných prietahov v konaní, ktorým je samotný procesný postup okresného súdu, ústavný súd zdôrazňuje, že namietané konanie posudzoval ako celok, t. j. vrátane obdobia, v ktorom bol vo veci príslušný konať Okresný súd Trnava (obdobie od 28. júna 2001 do 31. decembra 2007), pretože vychádzajúc zo svojej ustálenej judikatúry súčasťou prechodu výkonu súdnictva je aj prenesenie zodpovednosti za prietahy v konaní z odovzdávajúceho súdu na súd nadobúdajúci (napr. IV. ÚS 218/08, III. ÚS 38/2010, III. ÚS 76/2010).

Na základe prehľadu úkonov okresného súdu ústavný súd konštatuje, že konanie na okresnom súde je poznačené ako celok nečinnosťou, neefektívnosťou a nesústredenosťou, keď okresný súd zatiaľ dokonca ani neurčil termín pojednávania. Najväčším pochybením okresného súdu, ako aj Okresného súdu Trnava je to, že napriek citlivosti predmetu konania vo veci ešte nebolo vykonané žiadne dokazovanie, a preto je tu predpoklad, že v primeranom čase vec nebude pripravená na meritórne rozhodnutie, čo je nezlučiteľné so základným právom účastníka konania podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Postup okresného súdu nesvedčí o tom, že by svoju činnosť organizoval v súlade s povinnosťou uloženou mu v § 100 ods. 1 OSP, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Ústavný súd poukazuje predovšetkým na to, že takmer 12-ročné trvanie konania, z ktorého sa vec už viac ako 5 rokov nachádza na okresnom súde, je vzhľadom na povahu danej veci neprimerané.

Ústavný súd sa na tomto mieste vyrovnal aj s argumentáciou predostretou v stanovisku okresného súdu, ktorý zbytočné prietahy odôvodnil objektívnymi okolnosťami súvisiacimi s vysokým nápadom civilných vecí, veľkou zaťaženosťou súdu najmä v civilnej agende, nedostatočnou personálnou obsadenosťou súdu a dlhodobou práceneschopnosťou zákonnej sudkyne. Ústavný súd zdôrazňuje, že doterajšia judikatúra ústavného súdu v tomto smere formulovala stanovisko, podľa ktorého otázka množstva vecí, personálne a organizačné problémy súdu nie sú v zásade ústavne významné pre posúdenie toho, či došlo k zbytočným prietahom v konaní (III. ÚS 14/00), argumenty okresného súdu súvisiace s veľkým nápadom vecí a nedostatočným personálnym obsadením okresného súdu

preto ústavný súd akceptovať nemohol, keďže technické ani organizačné problémy nemôžu ísť na ťarchu účastníka konania.

S prihliadnutím na doterajšie trvanie posudzovaného konania a všetky okolnosti tohto prípadu preto ústavný súd dospel k záveru, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C/285/2008 bolo porušené základné právo sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (bod 1 výroku nálezu).

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie základných práv podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Vzhľadom na to, že ústavný súd rozhodol, že základné právo sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy bolo postupom okresného súdu porušené, prikázal mu, aby vo veci konal bez zbytočných prietáhov, a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádzajú sťažovatelia domáhajúci sa rozhodnutia súdu vo svojej veci (bod 2 výroku nálezu).

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie (podobne § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

Sťažovatelia v sťažnosti žiadali priznať finančné zadosťučinenie „za *nemajetkovú ujmu*“ v sume 8 000 €.

Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádza do úvahy aj priznanie finančného zadosťučinenia, pri určení ktorého ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na zistený stav posudzovaného konania ústavný súd priznal sťažovateľom finančné zadostučinenie v sume 3 000 €, ktoré im spoločne a nerozdielne uhradí okresný súd (bod 3 výroku nálezu).

III.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľov, ktoré im vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom.

Právna zástupkyňa sťažovateľov si v sťažnosti uplatnila trovy právneho zastúpenia v celkovej sume 331,13 €.

Ústavný súd podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov priznal sťažovateľom náhradu trov konania z dôvodu trov právneho zastúpenia v nimi požadovanej sume 331,13 €, a to za dva úkony právnej služby (príprava a prevzatie veci a písomné vyhotovenie sťažnosti – vykonané v roku 2013) v sume po 130,16 € a dvakrát režijný paušál v sume po 7,81 €, spolu s 20 % DPH v sume 59,19 €, ktoré zaviazal uhradiť okresný súd (bod 4 výroku nálezu).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. júna 2013